

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ श्रेयसामोक्षेणयोक्ष्येयोजयिष्ये यागबलेनदेहं त्यक्त्वामोक्षं
 ब्रूहि सर्वानवधांगिकात्वं किंचचिकीर्षसि ॥ दृष्ट्वैव ते परं रूपं द्युतिं च परमामिह ॥ ७२ ॥ विस्मयो नः समुत्पन्नः समाश्वसिहि माशुचः ॥ अस्यारण्यस्य देवीत्वमुता
 होस्य महीभूतः ॥ ७३ ॥ अस्याश्च नद्याः कल्याणिवदसत्यमनिदिते ॥ सा ब्रवीत्तानृषीन्नाहमरण्यस्यास्य देवता ॥ ७४ ॥ न चाप्यस्य गिरेर्विप्रानैव नद्याश्च देवता ॥
 मानुषीमां विजानीत यूयं सर्वे तपोधनाः ॥ ७५ ॥ विस्तरेणाभिधास्यामि तन्मेशृणु तसर्वशः ॥ विदर्भेषु महीपालो भीमो नाम महीपतिः ॥ ७६ ॥ तस्य मां तनयां सर्वे
 जानीत द्विजसत्तमाः ॥ निषधाधिपतिर्धोमान्नलो नाम महायशः ॥ ७७ ॥ वीरः संग्रामजिद्विद्वान्मम भर्ता विशांपतिः ॥ देवताभ्यर्चनपरो द्विजातिजनवत्सलः ॥
 ॥ ७८ ॥ गोप्तानिषधवंशस्य महातेजामहाबलः ॥ सत्यवान्धर्मवित्पाज्ञः सत्यसंधोरिमर्दनः ॥ ७९ ॥ ब्रह्मण्यो दैवतपरः श्रीमान्परपुरंजयः ॥ नलो नाम नृपश्रेष्ठो देव
 राजसमद्युतिः ॥ ८० ॥ मम भर्ता विशालाक्षः पूर्णे दुवदनोऽरिहा ॥ आहर्ता क्रतुमुख्यानां वेदवेदांगपारगः ॥ ८१ ॥ सपत्नानां मृधे हं तारविसोमसमप्रभः ॥ सकैश्चि
 न्निरुतिप्रज्ञैरनार्यैरकृतात्मभिः ॥ ८२ ॥ आहूय पृथिवीपालः सत्यधर्मपरायणः ॥ देवनेकुशलैर्जिह्वैर्हं तं राज्यं वसूनि च ॥ ८३ ॥ तस्य मामवगच्छ ध्वं भार्या राज
 र्षभस्य वै ॥ दमयंतीति विख्यातां भर्तुर्दर्शनलालसां ॥ ८४ ॥ सावनानि गिरींश्चैव सरांसि सरितस्तथा ॥ पल्वलानि च सर्वाणि तथारण्यानि सर्वशः ॥ ८५ ॥ अन्वे
 षमाणा भर्तारं नलं रणविशारदं ॥ महात्मानं कृतास्त्रं च विचरामीह दुःखिता ॥ ८६ ॥ कच्चिद्भगवतां रम्यं तपोवनमिदं नृपः ॥ भवेत्प्राप्तो नलो नाम निषधानां जना
 धिपः ॥ ८७ ॥ यत्कृतेहमिदं ब्रह्मन् प्रपन्ना भृशदारुणं ॥ वनं प्रतिभयं घोरं शार्दूलमृगसेवितं ॥ ८८ ॥ यदिकैश्चिदहोरात्रैर्न द्रक्ष्यामि नलं नृपं ॥ आत्मानं श्रेयसायो
 क्ष्ये देहस्यास्य विमोचनात् ॥ ८९ ॥ कोनु मे जीवितेनार्थस्तमृते पुरुषर्षभं ॥ कथं भविष्याम्यद्याहं भर्तृशोकाभिपीडिता ॥ ९० ॥ तथा विलपती मे कामरण्ये भीमनं
 दिनीं ॥ दमयंती मथो चुस्ते तापसाः सत्यदर्शिनः ॥ ९१ ॥ उदकं स्तव कल्याणिकल्याणो भविता शुभे ॥ वयं पश्याम तपसाक्षिप्रं द्रक्ष्यसि नैषधं ॥ ९२ ॥ निषधाना
 मधिपतिं नलं रिपुनिपातिनं ॥ भौमिधर्मभृतां श्रेष्ठं द्रक्ष्यसे विगतज्वरं ॥ ९३ ॥ विमुक्तं सर्वपापेभ्यः सर्वरत्नसमन्वितं ॥ तदेवनगरं श्रेष्ठं प्रशासतमरिंदमं ॥ ९४ ॥
 द्विषतां भयकर्तारं सुहृदां शोकनाशनं ॥ पतिं द्रक्ष्यसि कल्याणिकल्याणाभिजनं नृपं ॥ ९५ ॥

प्राप्स्ये इत्यर्थः अन्यथा आत्महत्यादोषात् श्रेयोयोगो न संभवेत् ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ उदकः उत्तरकालः ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ प्रशासतं जक्षित्यादयः षडिति नुमभावः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥